

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117218210
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117218210.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v spore žalobcu Z. H., X.. XX.X.XXXX, L. S. XX, XXX XX J., právne zastúpenej Mgr. Ladislavom Riedlom, advokátom so sídlom Levočská 4703/89, Prešov, proti žalovanému Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp/172/2017-50 zo dňa 5.1.2018, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp/172/2017-50 zo dňa 5.1.2018, takto

rozhodol:

- I. Mení rozsudok tak, že určuje, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX - Pôžička, uzavretej dňa 29.1.2016 medzi žalobkyňou a žalovaným sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.
- II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou 7 voči žalovanému domáha určenia, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v zmluve nie je určený deň splatnosti prvej anuitnej splátky, ani presný dátum konečnej splatnosti. Zmluva teda neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.
2. Žalovaný vo svojej procesnej obrane navrhoval žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy a ďalšie náležitosti sú v OP a VOP. Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný.
3. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd“) rozhodol tak, že:
„I. Žalobu zamietla.
II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva a žalobkyňa nemá právo na náhradu trov konania.“
4. Vychádzal zo zisteného skutkového stavu, že že skutkovo mal za preukázané, že strany konania uzatvorili dňa 29.1.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len ako „zmluva“), na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 2.800,- eur s mesačnou splátkou

39,59 eura, ročnou úrokovou sadzbou 7,9% p.a., RPMN 9,24% a priemernou RPMN 15,55%. Podľa zmluvy splatnosť úveru bola 8 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr 20.2.2024.

5. Na zistený skutkový stav prijal právny záver, podľa ktorého medzi stranami bola uzatvorená zmluva, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 2.800,- eur. Podľa bodu 1.1. zmluvy súčasťou zmluvy sú aj OP a VOP. Podľa bodu 2.5. zmluvy žalobkyňa vyhlásila, že prevzala a oboznámila sa pred uzatvorením zmluvy s jej súčasťami a to okrem iných aj OP a VOP. Podľa zmluvy bola splatnosť dohodnutá v 20. deň mesiaca, pričom podľa bod 3.7 OP prvú anuitnú splátku klient musí zaplatiť v najbližšom termíne splatnosti anuitnej splátky po vyčerpaní Pôžičky. Ak však medzi vyčerpaním Pôžičky a najbližším dňom splatnosti anuitnej splátky neuplynú ani tri Bankové dni, začne sa Pôžička splácať anuitným spôsobom až v deň splatnosti anuitnej splátky v nasledujúcom mesiaci. Z toho je zrejmé, že žalobkyňa sa k namietanej absencii splatnosti prvej splátky mohla bez problémov dopracovať. Údaje sú v zmluve, prípadne v iných dokumentoch, ktoré boli žalobkyni predložené. Konečná splatnosť závisela od toho, kedy bude žalobkyňa čerpať úver, a preto je táto v zmluve uvedená ako 8 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr 20.2.2024. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C 42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, ktorý uviedol, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobkyňou napadané náležitosti sa v zmluve nachádzajú, prípadne sa žalobkyňa k týmto môže jednoducho dopracovať, pričom tieto údaje nemusia byť v zmluve uvedené konkrétnym dátumom. Súd poukazuje aj na vyjadrenie Slovenskej republiky vo veci prejudiciálneho konania C - 42/15, kde zástupkyňa uviedla, že smernica 2008/48/ES sa má vykladať tak, že nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala frekvenciu splátok vo forme uvedenia presných dátumov splatnosti jednotlivých splátok, ale postačí, ak je tento údaj jednoducho určiteľný na základe stručného a zrozumiteľného mechanizmu výpočtu v zmluve o úvere. Ako príklad uviedla formuláciu „prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru“ alebo „dátum splatnosti druhej splátky a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci“. Súd preto dospel k záveru, že žalovaný si v tejto časti splnil povinnosti uložené zákonom o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o ďalšiu napadanú náležitosť a to výšku, počet a termíny splátok istiny, tak podľa názoru súdu žiadnym spôsobom výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno dospieť k záveru o nutnosti rozčlenenia splátky, ktorá bola dohodnutá v zmluve, ako celková splátka zahŕňajúca istinu, úrok, prípadne poplatky, že by mala byť v zmluve v rámci danej náležitosti zmluvy rozčlenená na jednotlivé jej zložky. Ak by zákonodarca mal túto snahu, nepochybne by sporné ustanovenie naformuloval tak, aby bolo z neho zjavné, že v zmluve musí byť osobitne uvedená splátka istiny, osobitne splátka úrokov a osobitne splátka poplatkov. Z formulácie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva to, že dohodnutá mesačná splátka zahŕňa všetky spomínané komponenty. Súd poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-42/15 zo dňa 9.11.2016, keď na otázku súdu, či článok 10 ods. 2 písm. i/ v spojení s písm. h/ smernice 2008/48/ES sa má vykladať tak, že zmluva o úvere nemusí v čase uzavretia obsahovať presné určenie, aká časť jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky, súdny dvor uviedol, že daný článok sa má vykladať tak, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia podľa Európskeho súdu bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. V odôvodnení rozhodnutia Súdny dvor uviedol, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky podľa článku 10 ods. 2 písm. i/ a článku 10 ods. 3 smernice. Z toho je teda nepochybné, že zmluva nemusela obsahovať počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a navyše žalobkyňa si môže bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy vyžiadať výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky (§ 9 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch). Súd taktiež poukazuje aj vyjadrenie Slovenskej republiky vo veci prejudiciálneho konania C - 42/15, kde zástupkyňa uviedla, že znenie zákona o spotrebiteľských úveroch nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné určenie, aká časť jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že v zmluve rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky nemusel byť a postačovalo uvedenie celkovej výšky splátky. Zmluva o spotrebiteľskom úvere vzhľadom na rozsudok Súdneho dvora EÚ C 42/15 nemusí byť vyhotovená ako jeden dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne a musia byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V tomto prípade je v zmluve uvedený jasný odkaz na OP a VOP, ktoré boli skutočne odovzdané žalobkyni pred uzavretím zmluvy, čo vyplýva z bodu 2.5. zmluvy, a preto je

potrebné OP a VOP považovať za súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tvrdenia žalobkyne o tom, že sa jedná o predtlačení neobstoja. V danom prípade sa nejedná o klasický predtlačení formulár, pri ktorom spotrebiteľ musí súhlasiť so všetkými podmienkami. Potvrďuje to napríklad bod 3.1., keď žalobkyňa odmietla rozhodcovskú doložku. Navyše v zmluve je bod 2.5. zreteľne vyznačený, pričom až v záverečnej reči právny zástupca žalobkyne namietol, že sa jedná o predtlač zmluvy. Žalobkyňa počas konania a ani pred konaním (nebolo to tvrdené) nenamietala, aby OP a VOP neobdržala a sa s nimi neoboznámila. OP a VOP sú riadne špecifikované, od kedy sú účinné, a preto sa súd nestotožnil ani s namietanou neurčitosťou OP a VOP. Keďže žalobkyňa iné ustanovenia Zmluvy nenapadala a súd ex offo iné dôvody pre bezúčnosť a bezpoplatkovosť nezistil, súd žalobu zamietol.

6. Aplikoval ust. § 52, ods. 1, 2, 3, 4 OZ, § 9, ods. 2,3 zákona č. 129/2010 Z.z..

7. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 257 CSP tak, že úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v majetkovej situácii žalobkyne.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 24Co/53/2018 - 102 zo dňa 25. septembra 2018 tak, že zmenil rozsudok tak, že určuje, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX - Pôžička, uzavretej dňa 29.1.2016 medzi žalobkyňou a žalovaným sa považuje za bezúčný a bez poplatkov. Žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobkyňa tvrdí, že niektoré náležitosti nie sú uvedené v zmluve, ale v OP, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, odkazujú na ďalší dokument, a to Sadzobník poplatkov a tieto je banka, ako je uvedené vo VOP, oprávnená zmeniť z dôvodov tam uvedených. V tomto smere odvolací súd pripomína závery Ústavného súdu Českej republiky vo veci sp. zn. I ÚS 3512/11 cit.: „Je treba zdôrazniť, že obchodní podmienky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru. Naopak nesmějí sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složitě formulované a malým písmem psané formě skryl dodavatel ujednání, která jsou pro spotřebitele nevýhodná a o kterých předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou (například rozhodčí doložka nebo ujednání o smluvní pokutě). Pokud tak i přesto dodavatel učiní, nepočíná si v právním vztahu poctivě a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu.“ Vo vzťahu k odvolacej námietke poukazujúcej na závery SD EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého: „Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“, odvolací súd poukázal na zákaz horizontálneho priameho účinku smernice spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. Z uvedeného vyplýva, že priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivec dovoľá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice. (viď bod 13 vo veci Marshall C-152/84, bod 14 vo veci Faccini Dori, C-91/92, bod 15 vo veci Pfeiffer C-397/01 až C-403/01). Vo vzťahu k záverom Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 odvolací súd poukázal aj na príspevok G.. E.. E., J..

10. Na základe podaného dovolania žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove uznesením sp. zn. 7Cdo/101/2019 zo dňa 25. septembra 2019 bol Najvyšším súdom Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zrušený a vec bola vrátená odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolací súd v citovanom uznesení poukázal na otázku interpretácie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 v spojení s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona. Citované ustanovenie zákona č. 129/2010 je potrebné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivej zložky anuitnej splátky (t.j. istiny, úrokov a iných poplatkov). Takáto interpretácia uvedeného ustanovenia dovolacím súdom zodpovedá, tak ako je nižšie uvedené, účelu Smernice, právnym záverom uvedeným v rozsudku ESD a tiež účelu samotného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010. Pokiaľ uvedené ustanovenie hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné toto ustanovenie eurokonformne

vykladať tak, že sa tým veriteľovi neustanovuje povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyššie uvedené zákonom vyžadované údaje vo vzťahu ku každej jednotlivej zložke anuitnej splátky, ale len vo vzťahu k anuitnej splátke ako celku. Z obsahu odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej z 9. novembra 2016 tiež vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 Rozsudku). Podľa článku 10 ods. 2 písm. i/ a ods. 3 Smernice veriteľ je povinný iba na žiadosť spotrebiteľa kedykoľvek a bezplatne počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica nestanovuje povinnosť veriteľa zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku). Článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku). Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Rozsudok ESD konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už bolo vyššie uvedené (bod 19), úmyslom zákonodarcu bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. To je skutočnosť, na ktorú by mal vziať vnútroštátny súd pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 vždy prihliadať. Eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 dospel dovolací súd k záveru, že citované ustanovenie neukladá veriteľom povinnosť, aby v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok úveru po častiach (istina, úrok a poplatky). Pokiaľ je teda v ustanovení § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 uvedené „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné uvedené ustanovenie vykladať tak, že len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Zo spisu dovolací súd zistil, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 29. januára 2016 bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 2.800,- € s mesačnou splátkou 39,59 €, ročnou úrokovou sadzbou 7,9 % p.a., RPMN 9,24 % a priemernou RPMN 15,55 %. Podľa zmluvy splatnosť úveru bola 8 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr 20. februára 2024. Dovolací súd sa stotožnil s názorom žalovanej i názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere v bode 1.2. (č.l. 3 spisu) primeraným spôsobom určovala výšku úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úrokovú sadzbu, anuitnú splátku, poplatok za poskytnutie úveru, dátum uzatvorenia zmluvy. Ďalšie otázky - či žalovaná preukázala, že žalobkyňa sa náležitým spôsobom oboznámila so všeobecnými zmluvnými podmienkami, že ich pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere prevzala a podpísala, sú otázky skutkové, ktorými sa dovolací súd nezaoberal. Vyššie uvedené základné pojmy zmluvy o spotrebiteľskom úvere vymedzuje článok I. OP, fotokópia ktorých je v spise založená na č.l. 18, ktoré tvoria súčasť zmluvy (podľa bodov 29 a 30 Rozsudku, zmluva o úvere nemusí byť uzatvorená „v jedinom dokumente“). Pokiaľ ide o posúdenie správnosti záveru odvolacieho súdu, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny a úrokov (tzv. iné poplatky neboli v zmluve dohodnuté), a preto je potrebné úver na jej základe poskytnutý považovať za úver bezúročný a bez poplatkov, tak je potrebné uviesť, že eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky.

Účelom predmetného ustanovenia nebolo to, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, aká na úrok za poskytnutie úveru a aká na iné platby (poplatky). V uvedenej súvislosti dovolací súd uvádza, že aj podľa záverov uvedených v predmetnom rozsudku ESD, zmluva o úvere uzatvorená na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku). Vzhľadom na opodstatnenosť námietky dovolateľky, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v takej otázke (splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010), ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný [§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010], najvyšší súd ako súd dovolací dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je nielen prípustné [§ 421 ods. 1 písm. a) CSP], ale aj dôvodné. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa § 449 ods. 1 CSP zrušil a podľa § 450 CSP vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, aby viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP) opätovne vo veci rozhodol s tým, že v novom rozhodnutí o veci rozhodne podľa ustanovenia § 453 ods. 3 CSP aj o trovách dovolacieho konania.

11. Súd prvej inštancie vo vzťahu k právnemu posúdeniu, či v danom prípade bola splnená žalobkyňou namietaná absencia náležitostí podľa § 9, ods. 2, písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že podľa zmluvy bola splatnosť dohodnutá v 20. deň mesiaca, pričom podľa bod 3.7 OP prvú anuitnú splátku klient musí zaplatiť v najbližšom termíne splatnosti anuitnej splátky po vyčerpaní Pôžičky. Ak však medzi vyčerpaním Pôžičky a najbližším dňom splatnosti anuitnej splátky neuplynú ani tri Bankové dni, začne sa Pôžička splácať anuitným spôsobom až v deň splatnosti anuitnej splátky v nasledujúcom mesiaci. Z toho je zrejmé, že žalobkyňa sa k namietanej absencii splatnosti prvej splátky mohla bez problémov dopracovať. Údaje sú v zmluve, prípadne v iných dokumentoch, ktoré boli žalobkyni predložené. Konečná splatnosť závisela od toho, kedy bude žalobkyňa čerpať úver, a preto je táto v zmluve uvedená ako 8 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr 20.2.2024. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C 42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, ktorý uviedol, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobkyňou napadané náležitosti sa v zmluve nachádzajú, prípadne sa žalobkyňa k týmto môže jednoducho dopracovať, pričom tieto údaje nemusia byť v zmluve uvedené konkrétnym dátumom. Súd poukazuje aj na vyjadrenie Slovenskej republiky vo veci prejudiciálneho konania C - 42/15, kde zástupkyňa uviedla, že smernica 2008/48/ES sa má vykladať tak, že nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala frekvenciu splátok vo forme uvedenia presných dátumov splatnosti jednotlivých splátok, ale postačí, ak je tento údaj jednoducho určiteľný na základe stručného a zrozumiteľného mechanizmu výpočtu v zmluve o úvere. Ako príklad uviedla formuláciu „prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru“ alebo „dátum splatnosti druhej splátky a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci“. Súd preto dospel k záveru, že žalovaný si v tejto časti splnil povinnosti uložené zákonom o spotrebiteľských úveroch.

12. K námietke žalovaného, že zmluva obsahuje termín končenej splatnosti úveru, odvolací súd má za to, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba tento údaj. V zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je tento údaj obligatórnou náležitosťou zmluvy a musí byť v zmluve výslovne uvedený a nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu anuitných splátok úveru). Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú súčasne nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou uvedenou v ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, a preto pri písmene f) citovaného zákona iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo neprichádza do úvahy.

13. Odvolací rovnako odkazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 7Sžo/61/2015: „Zmluva o pôžičke neobsahuje údaje podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, t.j. konkrétne termíny jednotlivých splátok, výšku istiny, úrokov a iných poplatkov a obsahuje len výšku jednotlivých splátok, počet splátok a termín

konečnej splatnosti s tým, že ďalšie údaje sú obsiahnuté v splátkovom kalendári, ktorý bol spotrebiteľovi preukázateľne doručený až po podpise zmluvy o úvere, je takáto obchodná praktika neprípustná a odporujúca čestnej obchodnej praxi. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že uvedené informácie boli obsahom samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj splátkového kalendára, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Považoval za neprípustné, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, ktoré zmluva pod sankciou neplatnosti, resp. pod sankciou straty práv veriteľa na úroky a poplatky musí obsahovať, boli spotrebiteľovi len dodatočne po podpise zmluvy doručované poštou a zároveň vyhlasované za neoddeliteľnú súčasť zmluvy bez toho, aby bol k tomu potrebný písomný súhlas druhej zmluvnej strany. Mal za to, že takýto postup je v rozpore aj s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Krajský súd považoval tiež za neprípustné, aby spotrebiteľ vzal výšku úveru len na vedomie a aby jeho podpis na zmluve nahrádzal jeho výslovný a jednoznačný súhlas s výškou úveru. Odvolací súd v súlade s právnou úpravou ustanovenou v § 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnú úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.“

14.Odvolací súd má za to, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje jednoznačným a nezameniteľným spôsobom vymedzený termín konečnej splatnosti, ktorý musí byť vyjadrený presným dátumom. Nie je postačujúce v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o termíne konečnej splatnosti úveru vo vyjadrení „najneskôr“, ktorý vymedzenie konečnej splatnosti úveru relativizuje a robí ho pre spotrebiteľa nejednoznačným. Vzhľadom na uvedené odvolací súd má za to, že predmetná zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru a preto poskytnutý úver sa v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov.

15.Vzhľadom na vyššie uvedené, už len samotná skutočnosť, že zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ, v predmetnom prípade je poskytnutý úver postihnutý sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti.

16.Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 388 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil.

17.O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p., tak že úspešnej žalobkyni v konaní priznal nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§262 ods. 2 C.s.p.).

18.Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).